

חוסן אישי וזאגה לגיל השלישי

ושבעה באוקטובר

עדותה של מיטל מקיץ דרזמן מקיבוץ מגן

**מי מכם עזב בית לאחר שנים?
מה היה המניע? מי יזם את העזיבה?
תחושות שליוו את עזיבת הבית.**

מבוגרים רבים מתלבטים האם לעזוב את ביתם ולעבור למגורים אחרים.

אחת הסיבות היא שהבית אינו בטוח יותר למגורים.

1. אלו אתגרים עומדים בפני מבוגרים העוזבים את ביתם?

2. מה יכול לסייע להם בקבלת החלטה זו?

הכירו את מיטל מקיץ – דרזמן (19.22)
מיטל היא חברה קיבוץ מגן השוכן בעוף עזה.
היא אחראית על בני הגיל השלישי בקיבוץ.
היא מגדלת שני כלבים בביתה.

**במהלך המתקפה, שהתה מיטל שעות ארוכות בממ"ד עם בתה ושני כלביה.
הוריה המבוגרים לא היו איתה.**

נקודות לדיון:

**אלו אתגרים חוותה מיטל בעת השהייה בממ"ד? למי דאגה?
מה היתה יכולתה לסייע לעצמה, לבתה, להוריה?**

במוצאי שבת מרבית הקיבוץ התכנה, אך מיטל בחרה להישאר מאחור תחת לחימה.

המשימות שלקחה על עצמה:

*** שכנוע חברי הגיל השלישי להתכנות וסיוע באריזה ובחבירה לאמבולנסים
צבאיים.**

*** דאגה לבעלי חיים שנשארו מאחור בבתים נעולים.**

*** טיפול ופינוי של מאות בעלי חיים מפינת החי של הקיבוץ.**

מתוך העדות:

וזה היה תהליך מאוד קשה להסביר להם שהפעם זה אירוע חריג מאוד. שאנחנו שטח לחימה. יש מחבלים בשטח עדיין. חייבים להתכנות. היו רגעים שנאלצתי להגיד אתם מסכנים אותנו. אתם לא מתכנים אז אני נאלצת בתוקף תפקידי להישאר פה, כי אני חייבת להישאר איתכם.

אז עברתי בית בית. ארזתי להם תיקים. העליתי אותם להסעה. את הסיעודיים נאלצנו להביא אמבולנסים צבאיים. כי אמבולנסים רגילים לא יכלו להגיע לישוב.

זה היה תהליך שלקח לנו יומיים נוספים להצליח לפנות.

התלבוטויות ומקורות כוח

מה היו ההתלבוטויות?
מה היו האתגרים?
מה היו המענים ודרכי הפעולה?

מהו חוסן אישי?

בתוך האירוע הקשה, מיטל גילתה כוחות לפעול למען אחרים.
אחרים שנמצאו תחת אחריותה.

מקורות הכוח של מיטל:

אהבה, אחריות, אקטיביות, ידע ותחושת תפקיד

**חוסן אישי הוא היכולת לזהות את הכוחות
הגלומים בנו דוקא במצבי משבר**

משימות סיכום לוחידה

מכתב למיטל:

כתבו למיטל מכתב וספרו
בחוויה שלכם, בעת שמיעת
העדויות? מה הייתם רוצים
לומר לה? שאלה שהייתם
רוצים לשאול.

שיתוף אישי:

אנשי מגן עזבו כי
הבית הפך להיות לא
בטוח. שתפו בחוויה
דומה.

למעבר לאתר "עדות 710" - לחצו כאן